

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון ט' אייר תש"פ | דף היומי בבלי: שבת נח.
דף היומי בהלכה: מסימן תע"ב סעיף ה' עד סעיף ח'.
מוסר: שמירת הלשון - שער התורה והנהגה יהודה' עד 'ויש עוד'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: מסכת אבות פרק ד משנה א עד פרק ד משנה ב

הצעקות שפעלו ישועות | כמה פרקי תהילים הפקדתם היום ביחשבוני שלכם? | "כשהשופט
נקב בסכום שעלי לשלם, עורך הדין קפץ ממקומו בתדהמה" ... | 1880

על דא ועל הא

נכנסנו אתמול לביתו של אברך, דירה בת שלושה חדרים, ונתקלנו
במחזה סוריאליסטי. ארבעה בחורים ישבו במה שנקרא 'סלון', כשכל
המרחב מלא בחוטי טלפון וכולם מאזינים לשיעורים ולשיחות. בחדר
הילדים ישבו שני בנים ועוד בת, והאזינו אף הם למלמדים ולגננת...

"ראה ה' יתברך את עמך ישראל, שהגם שהוצאת אותם מבתי כנסיותיהם, הם ממשיכים
להתדפק על דלתותיך ומתגעגעים אליך" | הרב משה מיכאל צורן בטור מורתק

מכשירים ניידים - - - ואם זה מה שהשי"ת רוצה מאתנו בעת הזו,
אני עושה זאת בשמחה שלימה, בדיוק כפי שהייתי קונה להם
גמרות". כי מי שמקיים את רצונו של השי"ת, ואין זה משנה כלל
על מה מתמקד עתה רצון-ה', יכול תמיד לשמוח!
צריך לזכור שני דברים. ראשית, שלאברך זה, כמו לאלפים
אחרים מעמיתיו, אין כסף מיותר. אגורה אחת מיותרת לא נמצאת
בארנקו. אבל, כשצריכים להוציא כסף, ומדובר במאות שקלים,
ללימוד תורה, לא עושים שום חשבון אחר. הולכים וקונים. שנית,
הוא רכש את המכשירים הפשוטים ביותר, אלה שכמובן אין להם
שום-שום חיבור לעולמות שאינם כשרים. וכך, בעוד ש'תלמידים'
אחרים יושבים ליד המסכים המשוכללים והחדשים, ו'לומדים'
באמצעות תוכנות אלקטרוניות המציגות לפניהם את ה'מורים'
מול העיניים, יושבים להם בניו של אברך זה ומרכיבים את
האוזניות הפשוטות, המחוברות לפלאפונים הכל-כך פשוטים,
ושומעים את שיעורו של ראש הישיבה. ומי כמונו יודע שאורו
של המכשור ה'פשוט' הזה, זוהר ומזהיר בשמי-שמים, יותר מכל
המסכים הנוצצים!

אם פעם חשבנו, שכדי להיווכח במסירותו של העם היהודי
למצוות היה צריך להגיע לשואה האיומה, השבוע נוכחנו שאין
הדברים כך. מי שלא ראה את בתי ישראל, שהפכו לישיבה של
ממש, על כל הקשיים הכרוכים בכך, לא ראה מסירותם של
יהודים לאביהם שבשמים. אם חשבנו שהמושג 'הפיכת הבית
לישיבה' הוא פרפרזה שנועדה להקל מעלינו את הקשיים, ראינו
שאכן אלפי-אלפי בתים בעם ישראל הפכו לבתי מדרש.
אבל עוד לפני הפיכת הבית לישיבה, כמה מסירות ועמל
הושקעו כדי להגיע לכך. בעינינו ראינו אתמול אברך בן-תורה,
המוכר לנו אישית, עומד במשך שעה תמימה בתור לחנות מכשירי
טלפון ניידים, כדי לרכוש 3 מכשירים שיאפשרו לבניו, בני
הישיבה, ללמוד, ולהאזין לשיעוריהם של הר"מים ולשיחותיהם
של המשגיחים. שעה שלימה המתין האברך הלזה בשמש
הקופחת, שהרי אסור להיכנס לחנות יותר מ-3 אנשים, ועשה זאת
בשמחה-רבתי.
איך הוא אומר לי: "אם היינו בזמן רגיל, הייתי צריך עכשיו
לרכוש להם גמרות חדשות; לאור המצב הנוכחי, אני קונה להם

של המלמדים בחיידר והגננת... והאמא הנצבת בתווך, מסייעת לכולם, מגישה דברי מאפה חמים וטריים, ושתייה חמה וקרה...
רְאֵה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵגֵם שֶׁהוּצֵאתָ אוֹתָם מִבְּתֵי כְּנָסוּיֹתֵיהֶם, הֵם מִמְּשִׁיכִים לְהִתְדַפֵּק עַל דַּלְתוֹתֶיךָ וּמִתְגַּעְגְּעִים אֵלֶיךָ. רֵאָה, רֵאָה, אֲבָא-שֶׁבִשְׂמִים, וְעִבּוֹר בְּחוּצוֹתֵינוּ בִּימִים אֵלֶּה וְתֵרָאֶה אֶת הָעַם שֶׁלְּךָ, אֶת הַבְּנִים שֶׁלְּךָ, אִיךָ הֵם לֹא מוֹכִינִים לוֹוֹתֵר עַל 'אִישׁ'ר' וּמִתְפַּלְלִים דְּרַךְ הַמִּרְפָּסוֹת. רֵאָה, אֲבָא, וְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְחוֹס נֹא עַל הַבְּנִים הָאֵהוּבִים שֶׁלְּךָ. הֵם מוֹכִיחִים אֶת אֲהַבְתָּם אֵלֶיךָ, וְקוֹרְאִים-נֹא אֵלֶיךָ מֵהַקְּרוֹנָה: קִרְע-נֹא אֶת גִּזְרֵי דִּינְנוּ, חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ וְטַפְנוּ!

ברור שכל הנסיונות שאנחנו עוברים אינם קלים כלל ועיקר. במהלך החודש האחרון נתקלנו בילד כבן 11, שעמד בתפילה ובכה בכי תמרורים. הוא ניסה להסתיר את בכיו מהסובבים, אבל לא הצליח. לאחר התפילה ניגשנו אליו ושאלנו על מה ולמה הוא בוכה. עיניו של הילד היו עדיין אדומות וסמוקות. הוא לא מיהר להשיב. רק כאשר 'לחצנו' מעט, התפרץ הילד בבכי נסער, הצביע על בתי הכנסת ובתי המדרש הסגורים, וזעק: "אני רוצה להיכנס לבית הכנסת. תמיד, בימי החופשה של חודש ניסן, אני נמצא שם שעות מרובות. זה הבית שלי. ועכשיו - מה אעשה?? היכן אלמד?? אוי, אלוקים, מתי זה כבר ייגמר, ונוכל לשוב לבית הכנסת האהוב שלנו???"

מי שהיה באותו רגע ליד הילד המדובר, פרץ אף הוא בבכי. לכולם היה ברור שזעקה טהורה שכזו של ילד יהודי טהור, שכל חפצו הוא לחזור לבית הכנסת, וללמוד - תְּעַלֶּה לַשְּׁמַיִם-שְׁמַיִם ותעורר רעש גדול בפמליה של מעלה.

(קול ברמה' - בטאונה של רמת אלחנן)

באוזנינו שמענו, כיצד אברך זה מודיע לילדיו שרכישת המכשירים נעשתה אך ורק לימי התקופה הנוכחית - "אבל ברגע שתחזרו להיכלי הישיבות, ותלמדו היישר מפיהם של רבותיכם, אנחנו מחזירים את המכשירים"... והבנים נענעו בראשם לאות הן. בבית נוסף, בו יושבים חמשה בני ישיבה ושקועים בדף הראשון של המסכת הנלמדת, שמענו שהר"מ המוסר את השיעור בהתלהבות רבה, הוא-עצמו נתקף במחלה, ושוהה בימים אלה באחד מבתי המלון הייעודיים של המגזר החרדי. אבל בתוך כל הבוקה-והמלבוקה הזו הוא אינו שוכח למסור את שיעורו לתלמידיו. והשיעור נמסר בחינניות רבה, מתוך שמחת-נפש פנימית, עד שממש אי אפשר להאמין שמגייד-השיעור מצוי בעיצומה של מחלתו.

מדיווחים שקיבלנו עולה, שהר"מים משקיעים מאמץ רב במסירת השיעורים דרך הטלפון. ולא מדובר במאמצי-סרק, אלא בהשקעת מחשבה כיצד להביא לידי כך שהשיעור יהיה מעניין ומרתק ככל האפשר, על-מנת לרכז את הבחורים הלומדים, שגם הם מבולבלים מהמצב לא פחות מהמבוגרים. יש ישיבות שבמערכות הטלפונים שלהם אפשר ללחוץ על כוכבית באמצע השיעור, ולשאול שאלה, ממש כמו בשיבה. כך שלבחורים יש הרגשה שהם נמצאים ממש בתוך השיעור...

נכנסנו אתמול לאחד מבתי האברכים, ונתקלנו במחזה סוריאליסטי. הבית הוא בן שלושה חדרים, כך שהרבה מקום בוודאי אין שם... ארבעה בחורים ישבו אפוא במה שנקרא סלון, שניים על הספה ושניים ליד השלחן, כשכל המרחב מלא בחוטים על גבי חוטים, וכולם יחד מאזינים לשיעורים ולשיחות. כן, ובחדר הילדים ישבו שני בנים ועוד בת, והאזינו אף הם לדברי התורה

חדשו!

**שיעורים לפי הסדר בתוכנית 'דף הכולל'
עכשיו בקו השיעורים של 'דרשו'**

0772222666 שלוחה 6

הודעה חשובה: הננו להביא לידיעתכם את סדרי מבחני 'דרשו' בתכניות השונות

ומבחן 'קנין חכמה' הנוכחי מס' 39 (אבות עם פירוש רבנו יונה פ"ג מ"ט עד פ"ד מ"ב)
 ומבחן ההשלמה מס' 38 (אבות עם פירוש רבנו יונה פ"ב מ"ט עד פ"ג מ"ט)
 יתקיימו באופן ייחודי דרך הטלפון בקו 'דרשו' מס' 077-2222666 שלוחה 8
 המבחן יהיה מבחן אמריקאי כרגיל ובחירת התשובות תעשינה באמצעות מקשי הטלפון
 מבחנים אלו יתקיימו: ביום שישי י"ד באייר בין השעות 9:00-13:00

שימו לב! מבחני ההשלמה מיועדים אך ורק למי שלא נבחן מבחנים אלו ביום שישי כ"ג בניסן דרך המייל או הפקס

'דף הכולל'

מבחן 'דף הכולל' מס' 3 (ברכות מו. - שבת ה:), שהיה אמור להתקיים בכוללים ביום חמישי י"ג באייר, יתקיים במסגרת הכוללים והחבורות. ראשי הכוללים וראשי החבורות המעוניינים לקבל מבחן עבור אברכי הכולל ובני החבורה, ייצרו קשר עם הרב אהרן אתרוג בטל: 053-3131919
 מי שאינו יכול להיבחן באופן הנ"ל, יוכל להזמין מבחן במייל dirshu.mivchan@gmail.com עם המילים "בקשת מבחן" שיכתבו בשורת הנושא בלבד ולא בגוף המייל ויקבלו מיידית במייל חוזר.

הזמנת המבחן תתבצע אך ורק ביום שישי י"ד באייר החל מהשעה 8:00 בבוקר.

את המבחן יש להחזיר מיידית בסיום המבחן אך ורק לכתובת dirshu.mivchan1@gmail.com

לתשומת לבכם, זוהי כתובת שונה לתשומת לבכם: המייל הינו מערכת אוטומטית ואין מי שקורא את המיילים וע"כ אין לבקש שום בקשה וכיו"ב חוץ מהמילים "בקשת מבחן" שיכתבו כאמור בשורת הנושא

באם המייל אינו מתקבל, עליכם לבדוק בתיבת הספאם. לא תהיה התייחסות למיילים שלא יגיעו לכתובת הנ"ל וע"כ אין לשלוח את הבקשה לשום כתובת אחרת של דרשו

בברכת הצלחה מרובה

ובריאות איתנה

'דף היומי בבלי' ו'משניות'

המבחן הנוכחי בדף היומי בבלי מס' 4 (שבת כט. - נח:), ובמשניות (פאה פ"ז מ"ו - דמאי פ"ב מ"ג)
 ומבחן ההשלמה מס' 3 (ברכות סב. - שבת כח:), ובמשניות (פאה פ"ה מ"ו - פ"ז מ"ה)
 יתקיימו ביום שישי י"ד באייר בין השעות 10:00 - 12:30 במקומות המבחן הרגילים ובמקומות נוספים דלהלן:

העיר	המקום	האחראי
בני ברק	בכניסה לבנין רח' רמב"ם 24	נתי וינגרטן
בני ברק	בכניסה לבנין רח' מנחם 9	אפרים קר
בני ברק	בכניסה לבנין רח' יהודה הנשיא 62	נתן רוטשילד
אשדוד - רובע ז'	ביהמ"ד ויז'ניץ - רח' בעל הנס	זליג וינברג
אשדוד - רובע ג'	ביהכ"נ 'בית שמואל' - רח' יצחק הנשיא	מיכאל לזנובסקי
ירושלים	ביהמ"ד 'שבט הלוי' רח' אהלי יוסף 1	?
מודיעין עילית	בית המדרש 'חניכי הישיבות' רח' אור החיים 27	ישראל ליוש
ערד	במקום המוקד הרגיל - בית משפחת ענדאן רח' תפוח 7 דירה 10	ענדאן
צפת	במקום 'יתד התשובה' - בית משפחת רענן רח' לוחמי הגטאות 5 כניסה ג' דירה 36	רענן
רכסים	בכניסה ל'ישיבת 'כנסת חזקיהו'	מן
ביתר עילית	בית משפחת דייטש אדמורי"י ויז'ניץ 6 דירה 8, גבעה B2	שמעון דייטש

* מטעמי בריאות לא יהיה אחראי נוכח במקום. תונחנה תיבות ללקיחת ומסירת המבחנים. יש לקחת את המבחן תוך הקפדה מלאה על כללי משרד הבריאות ולהחזירו לתיבת המבחנים עד השעה 12:30

* במבחן זה לא יחולקו דפי תשובות.

'דף היומי בהלכה' ו'קנין חכמה'

המבחן הנוכחי ב'דף היומי בהלכה' מס' 62 (משנ"ב מסימן תס"ז סעיף ה' עד סימן תע"ג סעיף ד')
 ומבחן ההשלמה מס' 61 (משנ"ב מסימן תס"א עד סימן תס"ז סעיף ה')

והמבחן המסכם (חצי שנתי) מס' 10 (משנ"ב מסימן תט"ו עד סימן תס"א)

אחרי תקופה קצרה זומנתי למשפט. העו"ד היה בטוח בעצמו. הוא ארגן תביעה מושלמת והמשפט אכן נטה לטובתו. אבל כאשר הקריא השופט את הסכום שעליי לשלם, הוא קפץ ממקומו בתדהמה...

סיפורו של מדריך תיירים מצפת

ועכשיו דורשים ממני אלפי שקלים. עליי לחזור בתשובה. פשפשתי במעשיי, וביתר קלות מצאתי את הטעון שיפור - כבוד בית המדרש. מהיום איני מדבר בתוך בית המדרש!

זאת לא הייתה החלטה קלה. בהדרכת לקבוצות תיירים אני נוהג להיכנס אל המבנים העתיקים ולשוחח על ההיסטוריה המרתקת, לספר על כל אבן והמקופל בתוכה. כאן בית הכנסת של האר"י, וכאן התפלל הבית יוסף, פה רבי שלמה אלקבץ, וכאן בית הכנסת של עדת החסידים. נהגתי להצביע על פינות ועל אריחים ולדבר אודותיהם. מעתה - הס! אני מדבר עם התיירים בחוץ, ובפנים רק מצביע על מה שדיברנו קודם.

אחרי תקופה קצרה מאז התחלתי בהנהגתי המתוקנת, זומנתי למשפט. העו"ד היה בטוח בעצמו. הוא ארגן תביעה מושלמת, והמשפט נטה לטובתו, כמובן. הוטל עליי לשלם לעו"ד את משכורתו על התיק מול העירייה בתוספת הוצאות המשפט.

אלא שאז עמד השופט והקריא את הסכום שעליי לשלם... "מה?! - נדהם העו"ד, "כזה סכום פעוט? בשביל הגרושים האלה לא הייתי פונה לבית משפט".

"זה הסכום שרשום בתביעה", ענה השופט. התברר שהעו"ד שכח להוסיף 0 אחד, וכך חוייבתי רק בעשירית מהסכום.

הייתה זו הארת פנים, אבל הוספתי לחשוב למה נגזר עליי לשלם עשירית. הוי אומר שעליי לתקן משהו נוסף בקשר לשתיקה בשעת התפילה, ואכן נזכרתי כי אני נוהג ללמוד או לומר תהלים בין גברא לגברא בקריאת התורה או אחרי שמו"ע, לפני שהחזן מתחיל, ואז אני מפסיד לא פעם "ברכו", קדיש וכדומה. מעתה אין דבר כזה, זמן תפילה לחוד וזמן לימוד לחוד, אמצא דרך לנצל את הזמן באופן שלא אפסיד את ברכתו של העולה לתורה.

כל זה היה ביום שני. ביום שלישי קיבלתי סכום כסף שהייתי אמור לקבל מזמן, אך כבר התייאשתי ממנו. הסכום הזה היה פי עשרה מהסכום שהתחייבתי לשלם לעו"ד.

ברור שמטבעות אלו אינם ולא כלום לעומת השכר הגדול, שאין לשער ואין לתאר, למי ששומר פיו ולשונו מלדבר בשעת התפילה.

עדיין לא זכינו לשוב לבתי הכנסת, אבל כהכנה רבתי לקראת כך בעז"ה, וכפי שעוררו גדולי ישראל שכל אחד יקבל על עצמו להתחזק בשמירת כבוד בית מקדש מעט, לפנינו סיפור נפלא בעניין זה שפורסם בגיליון 'השגחה פרטית' מפיו של בעל המעשה: אני גר בצפת, ואם יצא לכם לבוא אליה בתור תיירים, ייתכן שפגשתם אותי מדריך קבוצות ומרצה קטעי היסטוריה מאלפים הטמונים בין אבני צפת העתיקות, אפופות המסתורין.

הרחבתי לא מזמן את ביתי בתוספת בנייה, אך העירייה לא ראתה זאת בעין יפה ושלחה אזהרה חמורה שאני מתחייב בקנס גבוה, מלבד צו הריסה שהוטל על כל החלק שבניתי. בצר לי פניתי לעורך דין והתייעצתי עמו כיצד לצאת מהסבך. הלה אמר שהוא יוכל לעזור לי, וסיועו יעלה כמובן טבין ותקילין, כמקובל אצל עורכי דינים. הוא רשם משהו בניירות שלו, ואני קיוויתי שתהיה בכך תועלת.

כעבור כמה ימים פגשתי עסקן, חבר עירייה, וסיפרתי לו על בעייתי. "בשביל זה לקחת עורך דין?" התפלא החבר. "אני אסדר לך את זה בלי שום בעיה. תראה שיורידו לך גם את הקנס וגם את צו ההריסה". פניתי לעורך הדין ואמרתי שאני מבטל את הפניה מכל וכל. הסברתי לו שאני יכול להסתדר בלעדיו, וביקשתי להיפרד לחיים ולשלום. אלא שהעו"ד לא רצה לוותר על התיק. הוא לא הסכים לרדת מהעניין והתקדם איתו הלאה. בלחץ מצידו הוא הוביל אותי לבית משפט, ואכן, כצפוי, הקנס בוטל וצו ההריסה הוסר.

כאשר בא העו"ד לדרוש את שכרו, אמרתי לו: אתה זה שרצית ללכת לבית משפט. הודעתי לך מפורשות שאני מבטל את התביעה ויש לי אפשרות לסדר את העניין על ידי חבר עירייה, אך לא הסכמת לבטלה. איני חייב לשלם לך. העו"ד עמד על שלו ואני על שלי. הצעתי לו בצורה יפה לבוא עימי לדין תורה, ומה שיאמרו הרבנים יהיה קודש, אך הוא לא הסכים בשום אופן. "אם אינך משלם לי, אני תובע אותך למשפט", איים העו"ד וגם קיים. זומנתי למשפט.

חשבתי לעצמי: מה זה היה לי? קודם האיום על הבנייה,

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

לפתע ראיתי בחור גבוה ורחב מתרומם מתוך הקהל, ובפנים חמורות-סבר צועד במהירות לכיוון מקור הצעקות. כבר הרהרתי האם יהיה מותר להזמין אמבולנס בשבת... אך לפליאתי הוא נעצר דווקא אצלי, הרכין את ראשו ופקד עלי לברך אותו בזיווג הגון...

הצעקות שפעלו ישועות

את גב הגמל", היה המקרה האחרון שסיים את תשע וחצי שנות הציפייה, בבשורה מרגשת ונפלאה.

ואספר גם על מקרה נוסף, בו הייתי אני 'גיבור הסיפור', המתבייש.

היה זה באחד מכינוסי 'עונג שבת' שערכתי בעיר רמת גן, המיועדים הן לגברים והן לנשים, בהפרדה מלאה כמובן. היתה זו שבת עמוסה ביותר, ואני סיפרתי סיפור מסויים אודות מרן הגר"ע יוסף זצ"ל. לפתע קמה אשה מעבר למחיצה והחלה לצעוק עלי בקול גדול: "יימח שמך, שתמות היום! אתה רשע!" וכו'... כך קיללה אותי בערך 20 קללות, מבלי לחזור על קללה אחת פעמיים (לאחר מעשה התברר כי אותה אשה איננה בקו הבריאות, ישלח לה ה' רפו"ש במהרה)

לפתע ראיתי בחור גבוה ורחב, שישב קיצוני משמאל, מתרומם במהירות, ובפנים חמורי סבר צועד בצעדים רחבים ומהירים לכיון מקור הצעקות. אני כבר חישבתי בראשי האם יהיה מותר להזמין בשבת אמבולנס... אך מה רבה הייתה פליאתי שהבחור נעצר דווקא אצלי.

כעת כבר חשבתי שעלי להזמין אמבולנס עבורי... אך הבחור הרכין את ראשו, ובחצי ציווי חצי בקשה, הורה לי לברך אותו בזיווג הגון...

ברכתי אותו, ובאותה שנייה נהפכתי להיות 'באבא'... כולם באו לבקש ממני ברכה, כי הבינו את הפוטנציאל. ב"ה, כעבור שנה אותו בחור עמד תחת החופה.

(ע"פ גיליון 'זה השער' מתוך 'תפארת נוי')

מספר הרב דוד פריוף שליט"א: לפני כתשעה חודשים שהיתי כשבועיים בארה"ב באחת מהקהילות הידועות ברובע קווינס. בתפילת הנץ של שבת קודש, כיבדוני להיות שליח ציבור בתפילת שחרית.

בחסדי ה' התפילה עברה בנעימות ועל מי מנחות, אך בעת פתיחת ההיכל, עת גרסתי בקול ובניגון את קטע הזוהר המפורסם "ברוך שמייה", שמעתי לפתע מאחוריי צעקות אימות, שבתרגום חופשי מאנגלית לעברית פירושו: "אל תדבר איתי יותר".

במקרים כאלו, בדרך כלל הדבר הכי טוב זה להמשיך את התפילה הלאה מבלי להתייחס למאורע, ותוך דקה של מיני המולה, הציבור מסתנכרן עם התפילה וממשיכים הלאה כאילו דבר לא קרה. אך במקרה זה, משום שראיתי את המתבייש חיזור ממש, ניגשתי לאבי מורי שליט"א שהיה בקרבתני, ולאחר המחילה ביקשתי ממנו שילך למתבייש החיזור ויבקש ממנו ברכה על אחי - בנו, לזקש"ק, השנה! (לאחר שכבר למעלה מתשע שנים לא זכה להיפקד).

אבי מורי אץ רץ לכיוונו, ובעוד המבייש רועם על המתבייש בקול גדול, תפס אבי את ידו של המתבייש וביקש ברכה. הציבור לא הבינו מה קורה שם... אבל בס"ד, המתבייש, שהיה גם גביר וגם ת"ח, ברך את אחי בזקש"ק.

כעת, לאחר תשעה חודשים בדיוק, נולד לאחי בן זכר בסימן טוב ובמזל טוב! ללא שום טיפול! בודאי שכל התפילות, הקבלות והצדקות שעשו בני המשפחה והחברים לישועתם, פעלו רבות גדולות ונצורות בשמים, אך דבר מדהים הוא, "שהקש ששבר

להתחיל את היום ברגל ימין
חווייה רוחנית מדי יום אצלך במייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד...
 אקטואלי ומרתק.

הצטרפו בחינם לאלפי המנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום...
 המייל היומי של 'דרשו'

כמה פרקי תהלים הפקדת היום ב'חשבון' שלך?

"לעולם יקדים אדם תפילה לצרה" - הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, על חובתו של כל אחד לעורר רחמי שמים על עצמו ועל אחרים

על אחרים, הוא נענה תחילה. ובוזה עורר את כל הקהל לקרוע שערי שמים לומר למלאך המשחית הרף, ושלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו, כי מי יודע אם אף הוא 'צריך לאותו דבר' ל"ע.

כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן זי"ע אמר פעם לאברך שהתאונן בפניו על איזה צרה שנקלעה לביתו, דבר שהוא יסוד גדול לכל תהלוכות חיי האדם: על כל איש מבני ישראל לומר בכל יום כמה פרקי תהלים, וכמשל למי שיש לו חשבון בבנק, אם יפקיד כסדר ממעותיו אצל פקידי הבנק, אזי בבוא יום פקודה - כשיכתוב צ'ק בסכום גדול - יכבדוהו פקידי הבנק, אבל אם לא יקפיד הלה למלא את קופתו בבנק, בוודאי שבבוא העת יחזירו הפקידים את הצ'ק, ואפילו פרוטה אחת לא יתנו למביאו.

כיוצא בו, המפקיד מידי יום ביומו כמה פרקי תהלים ב'חשבון' שלו בשמים ממעל, אזי אם ח"ו יהא עליו איזה קטרוג בשמים - מיד יש במה לכסות ולסתום פי המקטרגים, שכן שמורים עבורו כמה וכמה חבילות של תהלים ב'חשבון'. אבל אם לא יפקיד וחשבנו למעלה יהיה ריק, לא יהיה במה 'לכסות' ולסתום פי המקטרגים... (באר הפרשה)

דבר שפתיים אך למותר, עד כמה צריך בימים אלו להרבות בתפילה ובזעקה לפני מלך רם ונישא, 'אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לחולי עמך, אבינו מלכנו מנע מגיפה מנחלתך', ושהקב"ה ישלח מהרה רפואה שלימה מן השמים לכל חולי ישראל, החולים שיתרפאו והבריאים שלא יחלו. וכבר אמרו חז"ל (שבת לב.): 'לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה', וכן 'לעולם יקדים אדם תפילה לצרה' (סנהדרין מד:).

ומן העניין להביא אותו מאמר נורא שאמר הגה"צ רבי אברהם דוד הורוויץ זצ"ל גאב"ד שטראסבורג וחבר הבד"ץ בעיה"ק ירושת", בעת שנערכה עצרת גדולה לזעוק ולהריע על מקרים קשים של מחלות שהתפשטו אז, ואמר, שהנה ידוע שיש כאלו אשר בתוכם מקננת מחלה והם אינם מרגישים בדבר כלל, עד שמגיעה השעה בה מתפרצת הבעיה ה". ועל כך יש להמליץ את מה שאמרו חז"ל (ב"ק צב.) 'כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה' - כלומר, שמבקש הוא רחמים על חברו שיתרפא, ואינו יודע שהוא עצמו 'צריך לאותו דבר' - שאף הוא נזקק ל'רחמים' ולישועה, אך מאחר שהתפלל

דקה מתוקה - 60 שניות על הדף היומי

מתי הזמן שצריך לקפל את הטלית של שבת?

שבת דף נח

"היוצא בטלית מקופלת..."

מיד במוצאי שבת אחר יציאה מבית הכנסת, הקליפות נדבקות בטלית, ולכן, אם שכח בדיעבד ולא קיפל במוצאי שבת, אזי כשהוא מגיע בשחרית לבית הכנסת, לא יתעטף בזה מיד, אלא ינער את הטלית מכל הכיוונים, כדי להשיל מהטלית הזאת את כל הקליפות. וכך גם מובא בספרים - וכשיסיר הטלית, אם היא

המשנה ברורה אומר, שהמהרי"ל היה מקבל את הטלית מיד במוצאי שבת. השל"ה אומר, שהוא היה עושה זאת באמצע "ויהי נועם.."

במדרש תלפיות (ענף הבדלה), כותב רבי אליהו הכהן מאיזמיר - ויש שכתבו לקפל קודם ההבדלה. ואם אינו מקפלה

שלו, יזהר שלא יקפלה ע"י אחר, כי הוא קשה למזל. ובספר יפה ללב כותב שמשום חיבוב מצוה יקפל האדם בעצמו את הטלית וגם את התפילין.

בטעמי המנהגים (עמוד תקמ"ז) מביא מספר תולדות מנחם שכתב, שמי שרוצה שאשתו תאריך ימים יקפל הטלית במוצאי שבת. יען כי האשה מביאה טלית לחתן, ומזה באה ההקפדה לקפל את הטלית תכף מוצאי שבת, להראות לאשה שאינו מצפה ח"ו לטלית אחרת שתביא לו אשה אחרת.

כתוב בכמה וכמה ספרים, שבכל מקום שיש נקודת חיבור לחטא אדם הראשון, מתעטפים בטלית: בחתונה, שאשה נטהרת בחתונה, החתן מתעטף בטלית; בברית מילה, כולם מתעטפים בטלית - הסנדק, המוהל ואבי הבן; וכשאדם מסתלק מן העולם,

מכסים אותו בטלית. שלושה דברים אלו קשורים לחטא אדם הראשון, כפי שכותב הזוהר הקדוש, (מובא באור-החיים פרשת שמיני) - שכתוצאה מחטא אדם הראשון באו שלושה דברים לעולם - נדה, מילה ומוות. אם כן, אלמלא חטא אדם הראשון, לא היה נדה; אלמלא חטא אדם הראשון גם לא היתה ברית מילה, כי אדם הראשון נברא מהול ולא ערל; וכן מיתה לא היתה באה לעולם.

ועל כן, בכל מקום שיש קשר לחטא אדה"ר, מתעטפים בטלית, כפי שאומרים חז"ל בגמרא (שבת נז: מנחות מג:). שטלית זה 'כבלה דעבדא' - חבל של עבדות, סמל של עבדות, כדי לזכור שכל זה קרה בגלל חטא אדם הראשון.

(הרה"ג רבי ברוך רוזנבלום שליט"א)

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

הש"ת היומי

כיצד יש לנהוג בנפילת אפים ב'מנייני מרפסות' ובחצרות?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

כשהתפלל בחדרו שהיו בו ספרים. עוד כתב המשנ"ב, שאם מתפלל בשעה שהציבור מתפלל, אפילו יחיד בביתו נופל על פניו, באופן שמצטרף עם הצבור ואין טינוף מפסיק ביניהם. למעשה: א. כשיש ספר תורה באחד הבתים, מי שמצטרף להתפלל עמהם דרך המרפסות נופל על פניו, וכן בחצרות הסמוכות המתפללים עמהם יפלו על פניהם. ב. אם אין ספר תורה ויש שאר ספרי קודש, נחלקו הפוסקים, ויש שנהגו ליפול על פניהם. ג. אם מתפללים בחצר ואין ספרים יאמרו התחינה בין במעמד בין במיושב וא"צ ליפול על פניהם.

שאלה: בעת הזאת שמתאספים להתפלל בחצרות ובמרפסות, כיצד יש לנהוג בנפילת אפים, האם ניתן ליפול על פניהם כאשר אין ספר תורה ויש שאר ספרים? ומה הדין כשבמרכז המנין יש ארון ובו ספר תורה, האם במרפסות נופלים על פניהם?

תשובה: כתב השו"ע סי' קל"א ס"ב שאין נפילת אפים אלא כשיש ספר תורה, אבל כשאין ספר תורה אומרים תחינה בלי כיסוי פנים. וכתבו האליהו רבא והפמ"ג שבאופן זה אפשר לומר בעמידה וא"צ להקפיד לשבת. ונחלקו הפוסקים במקרה שאין ספר תורה ויש שאר ספרים, אם נופלים על פניהם, והמשנ"ב הביא את הדעות ולא הכריע. ומרן הקה"י נהג ליפול על פניו

בן האוכל אצל אביו בליל הסדר - האם מחויב בהסבה?

ואם האב אומר שאינו מוחל על כבודו - יש אומרים שאסור לבן להסב, ויש אומרים שבטלה דעת האב בדעותיהם של רוב האבות, המוחלים על כבודם; ויש שכתב שמאחר והדבר שנוי במחלוקת, ישוב הבן ויבקש את רשותו להסב.

[שו"ע תעב, ה, ומשנ"ב יד; ביאורים ומוספים דרשו, 20]

בן האוכל אצל אביו בליל הסדר - למרות שהוא מחויב בכבודו ובמוראו של אביו, ופעולת ההסבה בפני אביו, יש בה משום זלזול בכבודו ובמוראו, הריהו מחויב בהסבה, ואף אם אביו הוא תלמיד חכם מופלג, וגם רבו המובהק של בנו; משום שאנו מניחים שהאב מוחל לבנו על כבודו ועל מוראו. וכך הדין גם בבן האוכל אצל אמו.

תלמיד האוכל אצל רבו בליל הסדר - האם רשאי להסב?

ואין די בכך שהתלמיד משער שרבו היה נותן לו רשות אילו ביקש זאת.

ואם אוכל בשולחן נפרד, מחויב בהסבה, אך יש אומרים שכל שההסבה נעשית בפני רבו, אסורה, ולכן ראוי שאף באופן זה יבקש מרבו רשות להסב.

[שו"ע תעב, ה, ומשנ"ב טו-יח; וראה שעה"צ כב; ביאורים ומוספים דרשו, 21-22]

תלמיד האוכל אצל רבו בליל הסדר - אינו רשאי להסב בפניו, משום שההסבה בפני הרב היא כזלזול בכבודו ובמוראו. ואף אם אינו רבו ממש, אלא ששמע ממנו שיעורים במשך תקופה מסוימת - הריהו נחשב כרבו לענין זה. והאוכל אצל תלמיד חכם מופלג בדורו, דינו כאוכל אצל רבו. ואם רבו נותן לו רשות, חייב להסב, אך נדרשת רשות מפורשת,

מי שאכל מצה או שתה ארבע כוסות ללא הסבה - האם יצא ידי חובתו?

שבזמננו, במקומות שלא נוהגים להסב בסעודה בשאר ימות השנה, אין חובת הסבה כלל, נמצא כי יש בשתייה הנוספת חשש איסור. וכמו כן, לדעת הרמ"א, אף בכוס הראשונה והשניה - אם לא היה בדעתו לשתות עוד בין הכוס ששתה ללא הסבה לבין הכוס שלאחריה, לא ישוב וישתה בהסבה.

[שו"ע תעב, ז, משנ"ב כ-כא, ושעה"צ לא]

מי שאכל את המצה שבה מקיים את מצות האכילה בליל הסדר, או שתה 'ארבע כוסות', שלא בהסבה - לדעת השולחן ערוך עליו לשוב ולאכול ולשתות בהסבה. ולדעת הרמ"א, אם שתה את הכוס השלישית או הרביעית שלא בהסבה - לא ישוב וישתה כוס נוספת, כיון שלגבי כוסות אלו, קיים איסור לשתות ביניהן ולאחריהן; ומאחר ויש מהראשונים שסוברים

* את השולחן ל'ליל הסדר' יש לערוך מבעוד יום, בזמן שיאפשר את התחלת ה'סדר' בלילה מיד לאחר תפילת ערבית. ובלילה, אין להאריך בתפילה, ולא ללמוד תורה, אלא להתחיל מיד לאחר התפילה בעריכת הסדר.

* חכמינו ז"ל תיקנו לאכול ולשתות בליל הסדר ב'הסבה', כלומר בהטייה לשמאל, מפני שהיא 'דרך חירות'. וצריך להטות את הגוף לשמאל, בצורה שבין ישיבה לשכיבה; ולהישען על כריות, וכדומה. ומעיקר הדין, נשים פטורות מהסבה, משום שאין דרכן להסב; אך בזמננו, לדעת השולחן ערוך, הנשים חייבות בהסבה; ולדעת הרמ"א, אף בזמננו אין הנשים נוהגות להסב.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

על איזה פרט בהלכות הגעלת כלים חובה להקפיד במיוחד בהגעלה ציבורית?

הכלים המוגעלים בהם, חובה להימנע מהגעלת כלים 'בני יומם'. והמנהג, שאף כאשר ניתן להקפיד שכמות המים תהיה פי שישים מהכלי, כגון בהגעלה פרטית של כלי אחד - אין מגעילים כלי בן יומו. ובהגעלה לפסח, יש המהדרים להמתין שלושה ימים מעת השימוש בכלי לחמץ עד להגעלתו, ויש המהדרים אף לבצע את ההגעלה עצמה לפחות שלושה ימים לפני הפסח.

[שו"ע תנב, א, משנ"ב יג, ובה"ל ד"ה צריך; וראה שעה"צ טו, ובה"ל ד"ה שאין; ביאורים ומוספים דרשו, 13]

בהגעלת כלים חובה להקפיד שהכלי לא יהיה 'בן יומו', דהיינו שטרם חלפו עשרים וארבע שעות מעת ש'בלע' את האיסור; או שכמות המים תהיה פי שישים מהכלי. וכאשר מגעילים מספר כלים בבת אחת, צריך שכמות המים תהיה פי שישים מכל הכלים. וכן כשמגעילים מספר כלים בזה אחר זה, צריך להקפיד בכל כלי שכמות המים תהיה פי שישים מכל הכלים שהוגעלו עד כה, כולל הכלי הנוכחי.

ולפיכך, בהגעלת כלים ציבורית, שאין במים פי שישים מכל

הלוח היומי

ט' באייר | רבי משה ב"ר ברוך הגר זצ"ל, ר"י סערט ויז'ניץ, בעל ברכת משה

יארצייט:

קצ"ט: רבי אביגדור ב"ר יצחק קרא זצ"ל, אב"ד פראג, בעל הקנה הגדול.
תרס"ד: רבי חיים ב"ר משה פרידלנדר זצ"ל, מליסקא, בעל טל חיים וברכה.
תרפ"ו: רבי משה ב"ר ברוך הגר זצ"ל, האדמו"ר משאץ-ויז'ניץ.
תרצ"ו: רבי יעקב ב"ר רפאל שפירא זצ"ל, ר"י וולאז'ין, בעל גאון יעקב ועוד.
תשנ"ט: רבי משה ב"ר ברוך הגר זצ"ל, ר"י סערט ויז'ניץ, בעל ברכת משה.

כל אחד והאמת שלו...

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר 'חפץ חיים'

שהוא נאמן עליך, אבל כל זאת רק כלפי עצמך באופן אישי ופרטי. יכול אתה להחשיב את הדברים כאמת, ובתנאי שלא יהיה זה על חשבוננו של השני שעליו סופרו הדברים. הוא הרי אינו מחויב לאמת שלך, ובבית דין בוודאי לא תוכל להוציא ממנו ממון מחמת תחושת האמת שבלבך.

בביאורים ומוספים מציינים מדברי 'חפץ חיים' לעיל, שבאופן שמותר לשומע להאמין, ומדובר בשמועה שאם היא אמת מותר לו לשנוא את הנידון מחמתה - אזי אמנם מותר לו לשנוא בלבו את הנדון, אך לצער ולבזותו בפועל אסור; ועל כך כתב הגר"י הוטנר, שזאת רק באופן שהשנאה שבלבו אינה גורמת צער לחברו [וכגון שהוא אינו חש בה]. אולם אם היא גורמת לו צער - שוב חוזר כאן הכלל של 'לאו כל כמיניה', דהיינו: אין לך זכות לגרום לשני צער מחמת שאתה בוחר להאמין למה שסופר לך עליו.

הסעיפים הנלמדים היום (הלכות רכילות כלל ו' סעיפים ה-ו-ז) עוסקים באופן שבו מותר לקבל רכילות ולהאמין לה: כאשר יש בדברים תועלת לשומע, והמספר נאמן עליו כבי תרי, דהיינו כשני עדים. ה'חפץ חיים' מאריך בפרטי ההיתר, אולם מסקנת דבריו הלכה למעשה, שבימינו לא קיימת נאמנות זו, ואף בזמן התלמוד נדיר שיצטרפו כל שאר הפרטים הנדרשים להיתר. למרות שכאמור דין זה אינו מעשי בימינו, יש לימוד חשוב שאנו יכולים ללמוד ממנו. ה'חפץ חיים' מוסיף בהגה"ה, שגם במקרה שמותר לשומע להאמין לדברים, כל ההיתר הוא רק להאמין, אך אסור לו להפסידו בממון או להכותו חס ושלום או לגנותו בדברים עבור זה - "דלאו כל כמיניה להאמין לזה כבי תרי ולגרוע בזה לאחר". משמעות הדברים - אמנם מותר לך להאמין לפלוני, משום

כ"ד לעומר

לא כל השנה תשעה באב!

הג"ר שלמה ברעוודה היה מקבל כל אדם בסבר פנים יפות ומקדים בשלום כל אדם, והיה אומר בהלצה שלפעמים משיבים לו שלום בשפה רפה ובכובד ראש, כמו שתלמיד חכם משיב לעם הארץ ב'תשעה באב'... (מאיר מלהבה - פניני המשגיח הגרש"ל ברעוודה עמ' רצה)

נשתדל לקבל כל אדם בסבר פנים יפות ולומר שלום במאור פנים לשכנים, לחברים וכדו'